

Isaac. Casaub. *notis in Act. 1. it. B. Glass. Philolog. S Lib. 3. tr. 3. c. 3. p. 238.* ubi etiam Græcum ἔγεγαλο ita variis ex Ser. locis explicat, ut ipsam potius actionem, quam ejus initium significare ostendat. Vid. hic etiam Max. Rev. Dn. D. Gottfr. Olear. *Ad not. Bibl. Ejusq; Dn. Fil. Prof. Lips. celeberr. de stilo N. T.* Si verò permanendi significationem obtainere dicas, quam duo Chaldæi Interpp. Onkelos & Jonathan receperunt, & ipse quoque Ludov. de Dieu Annot. posthumis in Genes. IX. minimè improbat, hoc potius inde elicetur, Noachum permansisse post diluvium terræ ac vineæ cultorem. Quæ ferè Vatabli quoque (*not. ad b. l.*) interpretatione est, quando prænotatis duobus hīc latentibus Hebraismis, verbis illis, inquit, significari, non tunc primum colendis agris ac vitibus operam dedisse Noën, sed potius ipsum collecto animo, quantumvis esset senex rediisse ad agrorum culturam & pristinas labores. An autē vinitor fuerit, incertum esse. Ac certè plantationis vineæ mentio hīc fit non ut rei inauditæ vel inusitatæ, sed potius sacer scriptor vineæ ideò hīc meminisse videtur, ut lector delicti vel ebrietatis infrā commemorandæ occasionem ita perciperet. Quæ ipsa Excell. Dn. Prof. Frischmuthii, Patroni ac Præcept. nostri sancte colendi, benevolè nobiscum communicata scitissima sententia est. Denique quando Judæi t teste Mercero l.c. ex nomine Noachi, quod sc, ab eadem literâ incipiat, in quam Hebr. 11' vinum definit, concludunt ad vinum ab eo inventum, nemo est qui collectionis temeritatem non videat.

§. 13. Monet nos jam, antequam ad alia transeamus, quūm aliorum Autorum, tūm Judæorum præcipue deprehensa hīc curiositas, ut undē desumferit Noah vitem illam denudò plantandam, quāve ansa aut ratione adductus severit eam, paucis dispiciamus. Neq; enim à solitjs hic c̄tiā fabulis absti-